

UCHWAŁA PROGRAMOWA – UCHWAŁA NR 13

Robotnicy Lubelszczyzny podejmujący strajki w Lipcu 1980 r. oprócz postulatów natury ekonomicznej wysuwali również żądania dotyczące zwiększenia zakresu swobód obywatelskich. Przełamując barierę lęku oraz wskazując inną metodę walki z władzą komunistyczną, pracownicy zakładów Świdnika, Lublina oraz innych miast Regionu dali impuls do podjęcia walki robotnikom Wybrzeża.

Ukoronowaniem strajków 1980 roku było przyznanie prawa do tworzenia wolnych związków zawodowych i powstanie NSZZ „Solidarność”. Za równie ważne należy uznać wyartykułowanie przez społeczeństwo oczekiwań równości wszystkich obywateli oraz zwiększenia swobód politycznych. Pojawiły się również hasła odzyskania suwerenności przez Państwo Polskie.

Dziś, po trzydziestu latach możemy dokonać oceny czy wszystkie te oczekiwania udało się zrealizować.

Bez wątplenia najważniejszą zdobyczą minionego trzydziestolecia jest odzyskanie suwerenności przez Polskę. Umożliwia to decydowanie przez obywateli o najważniejszych dla naszej Ojczyzny sprawach.

Jednocześnie mamy świadomość, że wiele ważnych dla obywateli spraw nie zostało dotychczas rozwiązanych należycie.

Najwyższe rozwarstwienie w dochodach spośród krajów Unii Europejskiej powoduje, że znaczny odsetek Polaków sytuuje się w obszarze ubóstwa, a czasami nędzy. Brak efektywnych mechanizmów kontrolnych, cechujących państwa prawdziwie demokratyczne powoduje, że doskonale funkcjonują różnego rodzaju formalne lub nieformalne grupy żerujące na organizmie państwa.

Tylko w teorii obywatele mają równy dostęp do korzystania z usług służby zdrowia i wymiaru sprawiedliwości.

Bardzo dotkliwe dla pracowników są przypadki bezkarnego łamania prawa do zrzeszania się.

NSZZ „Solidarność”, zarówno na szczeblu krajowym, jak i regionalnym podejmuje walkę o godność, prawa pracownicze i obywatelskie. Na progu kolejnej kadencji nasz Związek po raz kolejny staje przed trudnym zadaniem sprostania pojawiającym się wciąż wyzwaniom.

Za najważniejsze cele NSZZ „Solidarność” w Regionie Środkowowschodnim należy uznać:

- Zapewnienie członkom Związku poczucia bezpieczeństwa w miejscu pracy poprzez skuteczną ochronę ich praw i interesów.

- Wszechstronne oddziaływanie na pracodawców, w celu uznania przez nich podmiotowej roli pracownika w każdym zakładzie pracy.
- Udzielanie wszelkiej możliwej pomocy organizacjom związkowym podejmującym działania na rzecz poprawy sytuacji materialnej swoich członków.
- Budowanie znaczącej pozycji naszego Związku wobec partnerów dialogu społecznego; pracodawców i administracji rządowej oraz wykorzystywanie tej pozycji dla oddziaływania korzystnego dla pracowników.
- Szukanie skutecznych sposobów do przeciwdziałania łamaniu praw pracowniczych i związkowych.
- Rozwinięcie akcji promocyjnych informujących pracowników o ich prawie do zrzeszania się oraz o uprawnieniach organizacji związkowych.
- Poszukiwanie i wdrażanie nowych metod skutecznego docierania do pracowników zakładów pracy w celu:
  - Rozwijania organizacji NSZZ „Solidarność” w zakładach, w których funkcjonuje nasz Związek.
  - Pomocy przy organizowaniu w zakładach gdzie nie ma organizacji.
  - Wszechstronna współpraca i pomoc organizacjom zakładowym w rozwiązywaniu problemów w ich zakładach.
  - Pomoc prawna członkom NSZZ „Solidarność”

NSZZ „Solidarność” w życiu społeczno-politycznym województwa.

Obserwując działania lokalnych władz, szczególnie samorządowych, dostrzegamy negatywne skutki dystansowania się Związku od udziału w życiu politycznym. Brak instytucjonalnego udziału NSZZ „Solidarność” w lokalnych samorządach, uniemożliwia skuteczne występowanie w imieniu zainteresowanych pracowników i mieszkańców.

Jest to również poważny problem dla związkowców chcących godnie i aktywnie działać na rzecz lokalnych społeczności.

Regionalne struktury NSZZ „Solidarność” powinny wesprzeć w miarę możliwości tworzenie organizacji, która umożliwiałaby członkom i sympatykom takie działania.